

Ratyfikacja układu pokojowego

Bez wątplenia Półwysep Koreański jest obecnie regionem, w którym najdłużej w historii utrzymuje się stan konfrontacji. Korea – mały kraj pod względem obszaru i populacji – i Stany Zjednoczone – jedyne „supermocarstwo” w świecie – występują przeciw sobie od 60 lat.

Stany Zjednoczone wylądowały na południowej części Półwyspu Koreańskiego z ambicją dominowania nad światem po zakończeniu II wojny światowej. Potem – 25 czerwca 1950 r. – rozpoczęły wojnę koreańską w celu powiększenia swojej kontroli na cały półwysep. Ale odniosły ogromne straty w ludziach i sprzęcie w czasie długiej, trzyletniej wojny. Nie będąc w stanie kontynuować walki, 27 lipca 1953 r. zawarły z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną porozumienie o rozejmie. Od tej pory porozumienie to funkcjonuje w stosunkach pomiędzy obu krajami.

Rozejm jest porozumieniem zakładającym czasowe przerwanie walk i przygotowanie następnych kroków. Z technicznego punktu widzenia można powiedzieć, że Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna i Stany Zjednoczone są nadal w stanie wrogości, tzn. wojny. W rzeczywistości, w ciągu ostatnich ponad 50 lat od zakończenia wojny koreańskiej, kontynuowana jest krytyczna sytuacja, w której na Półwyspie Koreańskim może ponownie wybuchnąć wojna.

Jak tylko zawarto porozumienie o rozejmie, Stany Zjednoczone systematycznie je ignorowały i uchylały.

Artykuł IV, paragraf 60. porozumienia określa, że w ciągu trzech miesięcy po wejściu go w życie, obie strony powinny odbyć konferencje polityczną na wyższym szczeblu, aby ustalić kwestie wycofania wszystkich obcych wojsk z Korei itp. Ale Stany Zjednoczone ustanowiły w październiku 1953 r. z proamerykańskimi władzami Korei Południowej „Wzajemny Układ Obronny”, aby uzasadnić stałą obecność swoich oddziałów w tym kraju. Ponadto, pozostając w sprzeczności z paragrafem 13 porozumienia, który nakłada na obie strony obowiązek: „zaprzestania wprowadzania do Korei uzbrojonych samolotów bojowych, opancerzonych wozów bojowych, broni i amunicji”, Stany Zjednoczone sprowadziły ogromną ilość najnowszego wyposażenia wojskowego i sprzętu operacyjnego łącznie z bronią jądrową, przekształcając Koreę Południową w największy arsenał broni jądrowej i bazę zaopatrzeniową na Dalekim Wschodzie.

Wojskowa Komisja Rozejmowa (WKR) – organ wykonawczy porozumienia rozejmowego – i Komisja Nadzorcza Państw Neutralnych (KNPN) – instytucja nadzorująca rozejm – przestały istnieć na mocy jednostronnego działania Stanów Zjednoczonych. Kiedy działania łamiące porozumienie zostały zdemaskowane przez grupy kontrolne KNPN, Stany Zjednoczone

jednostronnie wydalily je z regionu uniemozliwiajac ich funkcjonowanie. Zgodnie z porozumieniem, wyzsi rangą przedstawiciele Wojskowej Komisji Rozejmowej muszà byc wyłonieni przez obie strony: Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i Stanów Zjednoczonych. Ale Stany Zjednoczone wyznaczyły „generała” armii Korei Południowej, który nie był stroną porozumienia i nie miał znaczącej władzy wojskowej w Korei Południowej, na wyższego rangą przedstawiciela swojej strony i Wojskowa Komisja Rozejmowa nie mogła dłużej prowadzić swojej misji.

To zrozumiałe, że porozumienie zawarte przez obie strony nie będzie niczym więcej jak kawałkiem papieru ignorowanym przez jedną ze stron. Porozumienie rozejmowe dawno temu utraciło swoje znaczenie i rolę jako stałego środka zapobiegania eskalacji napięcia i niebezpieczeństwa wojny na Półwyspie Koreańskim. Nikt nie wiąże nadziei z tym symbolicznym porozumieniem.

Bez zmiany porozumienia rozejmowego, które określa Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną i Stany Zjednoczone jako wrogie strony, niemożliwym jest złagodzenie napięcia i ustanowienie pokoju i bezpieczeństwa na i dookoła Półwyspu Koreańskiego również w przyszłości, i nie można oczekiwać niezależnego, pokojowego i jednolitego rozwoju narodu koreańskiego .

To już ponad 30 lat temu Korea wysunęła propozycję zastąpienia porozumienia rozejmowego układem pokojowym i ustanowienia nowego, trwałego, opartego na pokoju systemu, i od tej pory czyni konsekwentne i nieustrudzone wysiłki jego realizacji. Zamiana porozumienia rozejmowego w układ pokojowy jest sprawą najwyższej wagi i niezbędnym warunkiem zapobieżenia rozbudowy armii i wyścigu zbrojeń na Półwyspie Koreańskim, rozwiązania dotkliwych problemów, m.in. kwestii jądrowej między Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną i Stanami Zjednoczonymi, i rozwoju stosunków między obu tymi państwami oraz pomiędzy Północą i Południem Korei.

Jeżeli Stany Zjednoczone naprawdę mają nadzieję na pokój i bezpieczeństwo na Półwyspie Koreańskim i w regionie Azji-Pacyfiku, co więcej, w świecie, nie ma powodów, aby odmawiać zamiany porozumienia rozejmowego na układ pokojowy. Ponadto, obecnie obie strony zobowiązały się podczas sześciostronnych rozmów do rozwiązania kwestii jądrowej na Półwyspie Koreańskim, do pokojowego rozwiązania poważnych problemów pomiędzy Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną i Stanami Zjednoczonymi oraz normalizacji stosunków pomiędzy obu państwami. Powoduje to nieunikniony obowiązek zgody Stanów Zjednoczonych na przekształcenie porozumienia rozejmowego w układ pokojowy.

Porozumienie rozejmowe musi natychmiast zostać zastąpione układem pokojowym.